

je zgornjevipavski časnik

KMEČKA TRGOVINA
DOBRAVLJE
Jerna Keta s.p.

MESNICE in
PREDELAVA MESA

Rovtar

ROSTEP d.o.o. Potoče

Ajdovščina / Februar 2004 / številka 20 / 7600 izvodov / cena 0 sit

Vesna in Živa!

In Valentin! Opremljen s ključi korenin. .. Kaj, če so to ključi deviškega pasu, ki so prišli v modo v srednjem veku. Ko so neustrašni »borci« puščali doma »presrečne« mladenke z zaklenjenimi potmi do korenin življenja, iz svojega napuha, ali prestrašenih nedonošenih idealov srednjeveške koherentne in inkvizicijske miselnosti o sosledju ideje in realnosti: bogu ideje, meni moje. Za vsako ceno. Mogoče pa je »valentinko« zavetnik zažezezenih mednožij in nesrečnih zaljubljenecv, ki niso mogli v raj popolnega stika in ljubezenske omame, iz katere raste pot naprej.

Bliže mi je Vesna! Boginja pomladi, z dolgimi, brezasto brstečimi tankimi laski, ki prekrivajo dekliško oprsje, ki le tu pa tam v dveh popkih pokuka iz prvega pomladnega nadiha in piša z gorskih obronkov ter še nekoliko zastrtimi, globokimi, vijoličasto obetajočimi očmi. Takrat neopazno, a opojno zadiši; vse zagomazi in zaščemi. Opozori na še neizoblikovano željo.

Po Živinem razbrzdanem poletju!

Boginja setve, žetve in plodnosti. Ko razpre svoje medenoželjno mednožje, razgali polne, pripravljene grudi in z ognjenozelenimi, strastno sijočimi očmi pravi: Pridi, če boš sejal boš žel, če boš žel, si dobro sejal. In sej in sej in sej...,da boš žel in žel in žel... Kjer Vesna dihne, Živa žge! Kjer nedolžnica leže, tam življenje seje, rodi in žanje. Bogato, če že ne kar razkošno.

Obe sta osemmarčnici, boginji našega življenja. In slehernega.

Prvi dan pomladi je ljubezni in življenja praznik!

Ivan Mermolja - Iče

Mesec kulture je postregel z nizom prireditev in povsem jasno nakazal: V Ajdovščini potrebujemo večnamenski kulturni hram

stran 2,3,4 in 5

Anja Pirjevec je pretekli vikend na specialni olimpiadi v alpskem smučanju za Evroazijo na Starem vrhu nad Škofjo Loko med udeleženci 14. evropskih držav osvojila 1. mesto in zlato medaljo v veleslalomu. Čestitamo!

V Benetkah maske nastajajo na ulicah, pri nas jih na cestah ob letošnjem pustu ni bilo niti za vzorec. Pusti smo!

osmofebruarjenje na Otlici

Cin - Cin - Cin Cene

Predstavitve knjig so na Osnovni šoli Otlica postale že kar stalnica. To so lepi kulturni večeri, ki jih običajno popestrijo ženske iz Društva podeželskih žena in otroci Osnovne šole Otlica, ki pod vodstvom Ivica Vidmar pripravijo res enkratne večere. Res je lep občutek, da je Osnovna šola vpeta v življenje kraja. In naša šola pod vodstvom ravnateljice Rajka Ipavca je vpeta v kraj s celotnim kolektivom in svojimi učenci. Zazelimo si, da bi tako bilo še dolgo.

7. februar 2004. Predvečer slovenskega kulturnega praznika. Kmalu nad Ajdovščina se prične gosta megla. Gora je popolnoma v megli. Kot, da nam hoče nekaj prikriti. Kot, da vabi, pridite, raziščite, najдите. In tako je tudi bilo. Kljub megli, da bi jo lahko z nožem rezal, so se okoli 6. ure zvečer pričeli v večnamenskem prostoru Osnovne šole Otlica zbirati ljudje. Veliko znanih obrazov, z Gore in zunanji kot bi rekli na Gori. Na obrazih je bilo čutiti neko posebno pričakovanje. Nekaj je bilo v zraku. Predstavitve knjig na Osnovni šoli Otlica so že kar neka stalnica. Vedno je lepo. Le kako bo danes. Zbralo se je res veliko število obiskovalcev. Verjetno največ doslej.

V velikem pričakovanju se je z nastopom članic Društva podeželskih žena z Predmeje pričela predstavitev otroške slikanice CIN CIN CENE avtorjev Silve Karim

in Franca Černigoja. Oba avtorja, eden z besedo, drugi z risbo, sta nam vsem pričarala prelep otroški svet, v dveh urah programa smo bili vsi otroci. Misli so nam zašle v naše otroštvo, ni nam bilo vedno lahko, a toliko lepih stvari je šlo skozi misli v času prireditve.. Njuno delo so pokomentirali tudi ugledni gostje. Prav vsem je bilo čutiti, da jim je Cene zrasel prav iz srca, pa ne samo njim, v svoja srca polna otroških spominov smo ga sprejeli vsi prisotni.

Kaj pa si je za danes izmislila Ivica Vidmar in otroci Osnovne šole Otlica. Težko je z besedami opisati to, kar smo doživeli v njihovem polurnem nastopu. Občutja so ostala samo tistim, ki smo bili tam. Otroci so nam na res izviren in pristrčen način pričarali otroštvo nekdanjih dni, ko smo pasli živino in »jih špičli«, da je bilo kaj, zvečer pa doma dobili ustrezno »nagrada«

za naše vragolije. Vrnili so nas nekaj desetletij nazaj, v dobo petrolejk in dolgih večerov ob pravljicah babic in kosmatih pripovedovanjih dedov. V čase, ko smo otroci z vrha tople krušne peči kot okameneli poslušali dolge zgodbe. Mislim, da se ne bom zmotil, če rečem, da nam je ta otroška izpoved segla v dno srca, orosile so se nam oči, pri srcu nas je stisnilo. Marsikdo je pomislil, bilo je eno veliko uboštvo in smo imeli vse, imeli smo drugega. Danes pa mislimo, da imamo vse, pa nam le manjkajo tisti lepi večeri, ko smo bili skupaj, brez televizije, brez računalnikov, brez telefonov, brez dolgočasja. Otroška zahvala in sporočilo avtorjema, ki je prekašala vse še tako izbrane besede govornikov, je oba avtorja tako ganila, da sta ostala brez besed, vse kar sta zmogla je bil hvala otroci, hvala Ivica. Še dobro, da so bile spet na vrsti ženske z Predmeje, ki so z ubrano pesmijo pod vodstvom Filipa Vidmarja izvrstno zaokrožile večer. Ostali smo dolgo v noč, kramljali o tem in onem, vsi smo si bili edini, bil je prekrasem večer. Da bi jih bilo še veliko, smo si zaželeli in v jutranjih urah v popolnoma jasnem nebu odšli proti nebu. Cene je z Gore odgnal sivo meglo, v naša srca pa naselil radost ob lepih spominih na naša otroštva. Hvala Silvi in Francu za knjižico, ki bo širom domovine pa tudi v tujih deželah gradila bujno otroško domišljijo. Lahko smo ponosni, da taki ljudje poučujejo naše otroke: Veliko lepega jim imata še položiti v njihova otroška srca.

Stanislav MIKUŽ

Pariško druženje – drugič

Maleš / Pilon v Pilonovi galeriji

Od petka, 13. februarja, je v Pilonovi galeriji na ogled razstava Maleš – Pilon, Pariško druženje, na kateri lahko vidimo dela obeh umetnikov iz časa njunega skupnega bivanja v Parizu. V letu 1951 je namreč Pilon, takrat že več kot dvajset let stalnega prebivalca umetniške prestolnice, obiskal Miha Maleš. Čas njunih skupnih druženj je obeležen in predstavljen z izborom iz opusov obeh umetnikov, nastalim v tem letu: od pariških kavarniških omizij na Montparnassu do barvitih vedut s francoskega juga. V mali sobi nas v ta čas popeljejo Pilonove risbe in gvaši ter osnutek za album Ljubljana iz leta 1948. Malešovo »pariško obdobje« pa je predstavljeno s 35 monotipijami, litografijami, litografurami in risbami v večji sobi.

foto: Primož Breclj

Na odprtju sta o Malešu in Pilonu ter o času njunega druženja spregovorili Breda Ilich Klančnik (o Malešu v Parizu) ter dr. Irene Mišlej (O Pilonovi vrnitvi v Pariz), avtorici spremnih besedil v katalogu, ki ga je ob razstavi izdala Pilonova galerija. Prisotna je bila tudi Maleševa hči, Travica Maleš Grešak, ki ji gre zahvala za to, da smo lahko videli nekatera do sedaj manj znana umetniškova dela. Razstava, pripravljena ob

kulturnem prazniku, nadaljuje začeti niz razstav umetniških prijateljskih dvojic: sledila je razstavi Mihelič – Pilon, Pariške risbe, ki je začela pot po Sloveniji v Ptuj ter v letu 2002 spremljala Pilonovo retrospektivo v Moderni galeriji v Ljubljani.

Ob jubileju Zorana Mušiča, ki je v mesecu februarju slavil 95. rojstni dan, je Pilonova galerija izdala razglednico s Pilonovo portretno risbo in fotografijo umetnika v

atleju (njegovo razstavo si do 30. maja še lahko ogledate v Palači Attems – Petzenstein v Gorici). Na hrbtni strani razglednice pa sta natisnjena drobca besedil o Mušiču iz Pilonovega neobjavljenega poglavja spominov za biografijo Na robu.

Razstavo si lahko ogledate do 19. marca po novem urniku: od torka do petka med 10. in 17. uro ter v soboto in nedeljo med 15. in 18. uro (ob ponedeljkih in praznikih pa galerija počiva).

Tanja Cigoj

»...on živi, umrje brez dnarja«

Bogato v Vipavskem Križu

Turistično društvo in KS Vipavski Križ sta že stalnici v kulturni ponudbi našega okolja, pa ne le ob takih ali drugačnih »izpostavljenih« dneh, pač pa redno, z razstavami, literarnimi večeri, glasbenimi prireditvami...Letošnji Kulturni praznik so počastili s predstavitvijo treh likovnih ustvarjalcev, glasbo in besedo. V prepolni dvorani v Križu, v petek, 6. februarja.

Spodnje prostore sta napolnila mojstra rezbarja, ki ju privlači toplina in izraznost lesa. Že uveljavljeni mojster dleta Matjaž Brojan iz Domžal, ki je predstavil povečan, v les vrezan originalni zapis Prešernove Zdravljice. Drugi prostor pa je pripadel Cirilu Bratužu iz Čepovana. Upokojeni doktor stomatologije in specialist protetik, ki rezbari šele poldruho leto, je s svojimi figurami dokazal, da je izrazito ustvarjalen in čuteč človek, ki bi se moral svojega »hobija« lotiti že kdaj prej. Veliko dvorano pa je zasedel Andrej Curk iz Nove Gorice

s portreti, tihožitji in akti. Barvno in motivno bogat, je njegov čopič, akti pa so s svojo realističnostjo pritegnili tudi kakšno manj kritično moško oko.

Večer so začeli otroci iz kriškega vrta in osnovne šole. Aplavz je bil dolg in povsem na mestu. Jedro programa pa so s samospevi skreirali solopevci iz razreda Rajka Koritnika ajdovske Glasbene šole. Povezava in uvodne misli so pripadle Ivanu Mermolji. Prijeten večer se je zaokrožil v grajski kleti z »...nazadnje še, prjatli, kozarce zase vzdignimo...«

imi

»Slovo od zime«

Razstava petih fotografov v Baru Vogal

Na Valentina, »prvega spomladina«, se je v Baru Vogal s svojimi deli predstavilo pet domačih fotografov. Martin Prosen, Primož Breclj, Igor Vidmar, Miloš Vodopivec in Damjan Vidic, vsi člani Fotografskega društva Veno Pilon, so se z izbranimi fotografijami želeli na nek način posloviti od zime – neuradni naslov razstave Slovo od zime je namreč okvirno narekoval tematiko.

Tako se je Martin Prosen v svojih barvnih fotografijah z abstraktno igro na realistični podlagi približal konfrontaciji stvarnega

in nesnovnega. Primož Breclj se predstavlja z že znanimi in za njegovo fotografsko ustvarjanje značilnimi barvitimi abstraktnimi kompozicijami makro posnetkov, katerih likovni izraz določata lirična vsebina ter raziskovanje znotraj medija. Krajinska izseka ter portret, delo Igorja Vidmarja, s svojo osamelostjo in osamitvijo motiva ter skladiščno izčiščenostjo govorijo o zahtevnem in samosvojem iskalcu lastnega videnja. Miloš Vodopivec, katerega prva samostojna razstava se je v teh prostorih ravno zaključila, pa s prečiščenimi, grafično delujočimi detaili nadaljuje vnaprej zastavljeno govorico, ki vodi v prepoznavnost.

Prvič pa se je s svojimi fotografijami predstavil Damjan Vidic, ki na fotografiji poudarja strukture, teksture v objektiv ujetega in njih kristalni pogled... Udeleženci na razstavi so po svojem izrazoslovju med seboj različni in tako je ta neke vrste mali skok v njih ustvarjalnost. Oglejmo si jo torej (vidna je do 5. marca) in tudi na ta način recimo že enkrat predolgi zimi: Hvala in zbogom do naslednjega obiska.

Tanja Cigoj

KMEČKA TRGOVINA DOBRAVLJE
Jernej Kete s.p.
- Dobravlje 34b, 5363 Dobravlje, SLOVENIJA
E-MAIL: kmecka.dobravlje@volja.net

GRADBENI MATERIJAL
KMETIJSKE POTREBŠČINE
KMETIJSKA MEHANIZACIJA
MINERALNA GNOJILA
SEMENA ŠKROPIVA
KRMILA BARVE

**NISMO EDINI,
SE PA ZA VAS
BOLJ POTRUDIMO**

AKCIJA
SEMENSKI KROMPIR
MINERALNA GNOJILA

BREZOBRESTNI KREDIT DO ENEGA LETA
ZELO UGODEN POTROŠNIŠKI KREDIT NA VEČ LET
STANOVANJSKI KREDIT ZA NAKUP GRADBENEGA MATERIALA

Sprehodi Bojana Bizjaka in Aristosov knjižni fond

Kulturna prevetritev

»Bojan Bizjak je predvsem pesnik, igralec z besedo in s fotografijo potrjuje prav to. Zgodba, ki jo piše preko delcev cikla Sprehodi, je literatura, ima literarno osnovo. Kot podlaga, temelj mu služi filozofsko, premišljeno besedilo. Jezik tako postane izraz, odgovor, pojem besede, jezik fotografije. Le medij je drugačen.

Pripoved je v njegovih zapisih skozi objektiv še vedno tista, ki nosi in prevzame vlogo ideje in njene uresničitve.

Tak koncept nakazuje, če ne že potrjujejo sami naslovi, ki po eni strani razlagajo, po drugi pa vpeljujejo v razmišljanje. In tako se Bizjakove fotografije hkrati približujejo in zmuzljivo umikajo ali skrivajo v svojo samopovednost. Razstavo Bizjakovih fotografij skozi Kulturno prevetritev spremlja izbor knjig, ki so izšle pri domači založbi Aristos. Založba se ukvarja predvsem z izdajanjem domačih avtorjev

in publikacij v nekomercialne namene. Tudi Bojan je večji del svojih »besedovanj« v knjižno obliko pospravil s pomočjo Aristosa. Omembe vredni sta še pesniški zbirki Valentine Srebot – Trikrat lahko ugibaš ter Mirana Rustje – Zvoki sonca in seveda vse ostale publikacije. Kljub »kislemu« in »suhemu« času za založnike pa se Aristos lahko pohvali z dejstvom, da je večina njegovih knjig razprodanih.

Oboje razstav bo v prostorih TIC Ajdovščina (stolp na ajdovski tržnici) na ogled še do sredine marca. Vabljeni!

foto Primož Breclj

VABLJENI K BESEDOVANJU

Vsi, ki se trudite žlahtniti slovensko besedje, vsi, ki imate radi dobre knjige, ki skušate kaj napisati, ki se hočete literarno doživeti in to doživetje posredovati tudi drugim v intimnem prostoru stolpa št. 12 (TIC Ajdovščina), ste povabljeni na Besedovanja, ki bodo potekala vsak prvi četrtek v mesecu ob 20.00 uri. Literarna snovanja lahko tudi pošljete na TIC Ajdovščina, Lokarjev drevored 8b, tic.ajdovscina@siol.net, zakawsky@email.si. Na vprašanja odgovorjamo na tel.: 041-233-021 ali 051-304-607.

Bojan in Sanda

Selitvene izkušnje Slovencev z zahodne meje.

Poti in usode

17. novembra smo ob Dnevu izseljencev v Lavričevi knjižnici predstavili knjigo Poti in usode, ki jo je pripravil sodelavec Znanstveno-raziskovalnega središča Koper Aleksej Kalc. Knjiga govori o selitvenih izkušnjah Slovencev z zahodne meje.

Opisuje torej, kako in zakaj so v zadnjih par stoletjih odhajali ljudje s tega zahodnega roba "samo za kako leto" na tuje in vendar tam tudi ostali. Vsaj večina. Nekateri so postali znani (npr. Ana Praček Krasna), drugih se spominjajo le sorodniki in nekateri vaščani. Marsikatera življenjska pot je postala zgodba o uspehu. Celo za današnji čas, kaj šele v takratnih razmerah!

Knjiga je zgrajena na dokumentarnih prispevkih (pismih, zapisih sorodnikov) in ko jo boste prebirali, boste lahko ugotovili, da najbolj napete, neverjetne, privlačne, zapletov polne in tudi ljubezenske romane piše življenje samo.

Ena od strokovna sodelavk je bila tudi Irene Mislej. Zanimiv je prispevek dela korespondence med fantom z Lozic, ki je že prispel v Argentino, in dekletom iz Orehovice, ki odhaja za njim.

Ob tej priložnosti smo v knjižnici postavili na ogled razstavo in sicer izbor slovenskega tiska iz Argentine iz osebne zbirke dr. Irene Mislej.

Zdenka Žigon

Nova knjiga Draga Sedmaka

Ob vznožju branikov

V Lavričevi knjižnici smo predstavili novo knjigo Draga Sedmaka, kustosa Goriškega muzeja. Tudi v tej knjigi se je Sedmak ukvarjal z njemu najljubšim obdobjem – prvo svetovno vojno in soško fronto.

Tokrat so ga zanimalo življenjske razmere prebivalcev Solkana, ki so bili v tem času na prvi bojni črti. Zanimive in pretresljive zgodbe iz časa obstreljevanja italijanskega topništva in letalstva, največkrat izguba vsega, kar so imeli najraje, tako imetja kot smrt najbližjih, usode domačinov-vojakov, vse to se prepleta v tej zanimivi knjigi spominov in doživetij, obogateno

z nazornimi fotografijami, ki dopolnjujejo tekst.

Knjigo je strokovno, nazorno in vendar prijetno razumljivo predstavil zgodovinar Renato Podberšič, ki z Dragom Sedmakom deli zanimanje ne samo za zgodovino kot tako, ampak tudi za obdobje prve svetovne vojne v naših krajih.

Zdenka Žigon

Razglednica

Tudi v vlogi opazovalca smo se sposobni do te mere poistovetiti s tekmovalci in se vživeti v tekmo, da zmago občutimo kot lasten uspeh. Enako velja za poraz. Potem se začne nov ali drugačen spopad in prinese morda tudi nove nasprotnike. Življenje se zdi kot en sam tekmovalni poligon.

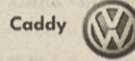
Tekmovalnost mi ni bila nikoli tuja. Oglaševanje, s katerim se poklicno ukvarjam, je že po svoji definiciji velika tekma. Nenehno tekmujejo s konkurenti, borimo se za pozornost in naklonjenost potrošnikov, tekmujejo za boljši poslovni rezultat. Včasih je ta preprosto merljiv, velikokrat pa tudi ne. Kot pri drsanju na ledu, kjer odloči umetniški vtis, tudi oglaševalci tekmujejo za težko predvidljivo naklonjenost zelo različnih ljudi. V silni želji po zmagi pa se rado zgodi, da nekateri težko brzdajo svoje strasti in preprosto pozabijo, kako pomembno je, da tudi najhujša tekma ostane častna. In se zgodijo neumnosti. Vsem na obeh, seveda. Kot velika športna zvezda, ki grdo poškoduje nasprotnika in za povrh pred kamerami nesramno ozmerja sodnika, ki ga je izločil iz igre. Nikar se preveč ne čudite, ko boste naslednjič med oglasi videli strašljivo naličene manekenke, ki se obmetavajo s tortami in se trudijo, da bi vam v najboljši luči predstavile novega mobilnega operaterja. Škoda vašega časa. Nekdo je izgubil razsodnost. Tudi ta, ki je v zamrzovalnik zlobno zaprl drobnega starčka samo zato,

da bi mu dodobra pretresel pijačo, je krepko stopil čez rob dostojnosti, če že ni ob tem povzročil mnogo večje družbene škode. Tekmovalnost ima svoje meje. Stopiti čez vselej pomeni tvegati. Ugled, podoba v očeh javnosti, ki smo si jo s trudom zgradili, bi morala biti pomembnejša od trenutne želje po uspehu. Tekma naj bi vselej imela jasna pravila. Jih res ima? V Sloveniji smo že pred leti sprejeli oglaševalski kodeks in pri Slovenski oglaševalski zbornici deluje oglaševalsko razsodišče, ki razsoja, ko gre do stvari čez rob. Pa smo res varni pred žaljivimi in škodljivimi oglasi? Spoštovanje pravil igre je, kot povesod drugje, odvisno od tekmovalcev in njihove osebne zrelosti, da ne rečem kulture.

Dober primer tekmovalne kulture je bila tudi letošnja Ema – slovenski izbor za pesem Evrovizije. Tekmovalnost se je razplamtela do te mere, da ni bilo več jasno, za kaj pri vsej stvari sploh gre. Toliko sprenevedanja, žaljivega kiča in plitvournosti nacionalni televiziji že dolgo ni uspelo stlačiti v eno samo oddajo. Toliko, da za pesem skorajda ni več ostalo prostora. Še na lepotnih tekmovaljih nismo doslej videli toliko gole kože in kipečih oprsij, zagotovo pa ne tako pomenljivih izrazov in gibanja teles. Če k temu prištejemo ponovno dvomljivo izvedbo glasovanja občinstva, je škandal popoln. Zgodilo se ne bo nič. Urednica ostaja. Psi lajamo, karavana gre dalje. Moja lastna tekmovalnost,

Veliko Volkswagna za malo denarja!
Caddy.

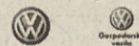
Avto Batič

Ajdovščina

Goriška cesta 41, tel. 05/365 83 00

urnik: vsak dan od 8.ure do 17. ure, ob sobotah od 8.ure do 12. ure

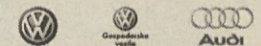
Pooblaščen trgovec vozil:

PE Nova Gorica

Vojkova cesta 49, tel. 05/302 42 77

Pooblaščen serviser vozil:

lahko rečete tudi gobčnost, pa mi ne da miru in ne morem biti tiho. Zanalasč, bi rekla dr. Vesna V. Godina, ki se je po enem letu vrnila v Slovenijo in takoj opazila, da so na slovenski televiziji dame vse bolj odpete. Ona, priznana antropologinja in izjemno kritična kolumnistka, temu pravi slaba kopija najslabših ameriških programov. Verjetno zato, ker ni nikoli gledala programov italijanskih televizijskih postaj. Da se razumemo, ne jaz in verjetno tudi ne gospa Godina nimava nobenih kompleksov v zvezi z globokimi dekolteji. Lastno tekmovalnost usmerjava pač drugam in na zelo drugačen način. To, kar mi v tem primeru ne da miru, je estetski ideal, celovita podoba sodobne slovenske ženske. Zgled. Smernice, ki jih dajemo svojim otrokom. Vrednote, ki nam pomagajo izbrati uresničljive cilje in dajejo življenju smisel. Malce me skrbi, kako v tem času o svoji podobi razmišljajo letošnje ajdovske

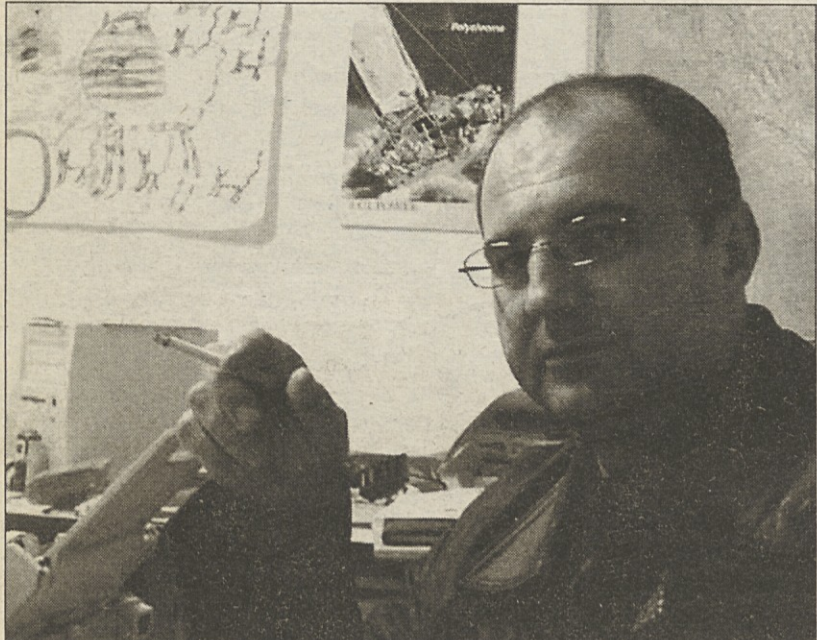
maturantke. Če nekaj dni se bodo s svojimi sošolci, vse lepe in tresočee od treme, mladostno zavrtele na maturantskem plesu. Le želim si lahko, da bi pri odločanju o svoji podobi pokazale več zrelosti, kot so jo nedavno premogle slovenske profesionalne popevkarice.

Vem, zdaj lahko rečete, da sem tudi jaz stopila čez rob. Da vsevprek moraliziram in izkoriščam medijski prostor za to, da z viška delim nasvete. Lahko se mi posmehujete, češ, da sem že v tistih letih, ko me razganja od nevoščljivosti zaradi lepote mladih deklet. Lahko mi prisodite rumeni karton. Lahko se zgražate. Pišite mi na radionova.ice@volja.net. Vsak vaš odziv in vsako mnenje bo dobrodošlo. Pomenilo bo, da se je tekma za javno mnenje zares začela. In bo še en dokaz, da brez človeške tekmovalnosti ne bi bilo razvoja.

Lučka Peljhan

Potrditev našega fotografa

Na letošnjem natečaju revije Emzin Fotografija leta so bile fotografije ajdovskega fotografa Primoža Breclja sprejete v ožji izbor, kar predstavlja dosežek, ki ga ne gre zanemariti. Emzinov natečaj je namreč v tem trenutku najpomembnejša vseslovenska prireditve, ki uspešno uveljavlja fotografijo kot enega ključnih medijev v sodobni vizualni kulturi.

Letos je na natečaju, že desetem po vrsti, sodelovalo 385 avtorjev z 2400 fotografijami. Žirija, ki so jo sestavljali slovenski strokovnjaki s tega področja, je podelila nagrade za najboljše dosežke v fotografiji v letu 2003 v zvrsti avtorske in reportažne fotografije ter med avtorji izbrala tiste, ki s poslanim fotografskim opusom dosegajo nivo kvalitetne fotografije, ki je vezana na eno samo zahtevo: delovati mora kot avtonomen fotografski medij. Milan Pajk je v imenu žirije zapisal, da je Emzinov natečaj kot najbolj množična fotografska manifestacija na Slovenskem postal dragocen kazalec stanja, v katerem se v določenem trenutku nahaja slovenska fotografija, enega od problemov pa vidi v tem, da so prispela dela po kvaliteti izrazito neenotna.

Razstava nagrajenih in izbranih fotografij je do 3. marca na ogled v preddverju Cankarjevega doma v Ljubljani.

Tanja Cigoj

7. tekmovanje mladih glasbenikov Primorske

Skorajda ni prireditve v domačem kraju, na kateri ne bi nastopili mladi, ki obiskujejo domačo Glasbeno šolo Vinka Vodopivca. Nastopi so vedno sprejeti z veseljem in občudovanjem – tako zaradi raznolikosti inštrumentov, zasedb in pestre glasbe, ki jo znajo mentorji lepo prilagoditi posamezni produkciji, kot zaradi velike angažiranosti in veselja do dela, ki ga kažejo mladi virtuozni s svojo zavzetostjo na posameznem nastopu. Takšne vrste nastopi so odlična vaja za učence in so zagotovo pripomogli k nagradam, ki so jih osvojili na 7. tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov Primorske.

Meta Fajdiga, ki se pri učiteljici Heleni Plesničar uči klavir, je osvojila zlato priznanje. Za zlato

je na klarinet zaigral Aljaž Kalin Kante iz razreda učitelja Branka Trifkoviča, da ima zlat glas pa je

dokazal tudi Blaž Fabčić, ki ga petja uči Jerica Rudolf. Tina Koren, prav tako učenka Branka Trifkoviča, je bila srebrna, enako tudi Marko Curk na flavti, uči ga Svetlana Marinkovič. Srebrno priznanje je osvojil še Dominik Vrčon, ki se uči klavirja pri Davidu Trebižanu. Domačo glasbeno šolo je na tekmovanju zastopal tudi trobilni sekstet, ki ga vodi Peter Pavli, osvojil pa je bronasto priznanje.

Vsem mladim glasbenikom in njihovim mentorjem čestitamo za dosežene uspehe.

sh

Napoleonove čete so korakale tudi skozi naše kraje

Predel 1809 Vasje Klavora

V Lavričevi knjižnici smo v februarju predstavili knjigo Vasje Klavore Predel 1809. Ste vedeli, da sta bila Napoleon Bonaparte in Ludwig van Beethoven sodobnika? In da je slavni Beethoven najprej mislil poimenovati svojo simfonijo Eroica po Napoleonu, pa si je premislil? Z odlomki iz skladateljevih del nas je avtor povedel v čas, ko so po našem ozemlju korakale francoske čete. Ene po Kanalski dolini, druge po Vipavski – oboje pa z istim ciljem: Dunaj.

Vasja Klavora, avtor znamenitih knjig o soški fronti, je tokrat posegel še dobro stoletje nazaj. Koliko iz teh časov se je še ohranilo? Rekli boste, da veliko, saj poznate kar nekaj Napoleonovih mostov, pa Napoleonovih miz, tudi postelje in lipe bi se našle. A vse to ima bore malo opraviti s Francozi in Napoleonom.

Avtor je za svoje delo o avstrijsko-

ena od bitk.

Zgodovinski okvir knjigi je dopolnil še zgodovinar Drago Sedmak.

Poleg zanimive vsebine napisane tekoče in razumljivo a vendar strokovno podprto in z navajanjem raznih virov (zapisi, pisma), ki lepo prikazujejo takratno dogajanje, knjigo odlikuje tudi oprema: preprosti in vendar zelo nazorni

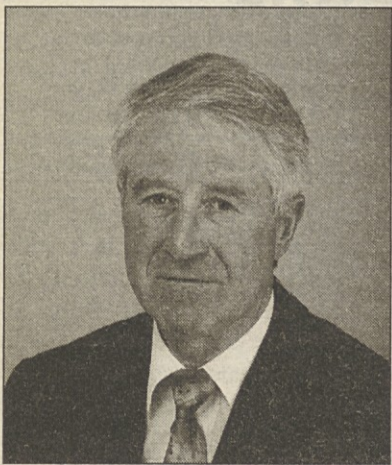
francoskih vojnih spopadih na slovenskem narodnostnem ozemlju brskal po arhivih na Dunaju in v Parizu, pregledoval župnijske arhive in razne druge vire. Predvsem pa je sam obiskal vse znane poti in kraje, kjer so se pred dvestotimi leti srečale avstrijske in francoske čete, torej v Kanalski dolini in drugi krak poti po Vipavski dolini do Razdrtega, kjer se je odvijala tudi

zemljevidi, čudovite ilustracije – podobe vojaških uniform, prikazi vojaških kart, zemljevidov in načrtov, fotografije raznih dokumentov in bogato slikovno gradivo.

Zdenka Žigon

Fosili, naša naravna dediščina - 19

Že v 17. nadaljevanju sem pisal o nekaterih posebnostih paleocena. Ko se je s koncem krede začelo morje umikati, pravzaprav se je dvignilo kopno, je tudi naše ozemlje za krajši čas postalo kopno. Od prejšnjega morja, iz obdobja krede, so ostale morske lagune. Tako tisto obdobje razlaga literatura. Seveda so obstajali tudi večji morski zalivi in široki izlivi rek, v lagune in zalive je s skalnih obrežij nanašalo grušč, ki se je sprijel v brečo. Tako je pravzaprav normalno, da imamo v sedimentih paleocena tudi fosilne ostanke iz geološke dobe kreda. V apnencih in brečah paleocena pogosto najdemo fosilne ostanke

rudistov, ki so živeli le v kreda. Razmeroma pogosto so na najdiščih kar pomešani fosili iz krede in terciarja – paleocena. Zaradi premikov, prelomov in narivanja plasti kamnin, so paleocenski fosili, vsaj na našem območju, pogosto tik ob eocenskih, najdemo jih pa tudi med njimi. V posameznih primerih so paleocenski fosili celo nad mlajšimi – eocenskimi.

Vse to mešanje kamnin pogosto povzroča težave, ko najdeš fosil tam, »kjer ne bi smel biti«. Taki primeri presenetljivih najdb so pogosti v širši okolici Slapa, Dolenj, Uhanj in, kot sem že pisal, Vrhpolja.

V paleocenskih kamninah na našem območju, je bilo najdenih kar nekaj fosilov, za katere se ni vedelo, da jih pri nas imamo in veljajo kot prve najdbe v Sloveniji. Kot kaže pa je bila najdena tudi koralna, ki velja za novo v svetovnem merilu. O tem pa, kdaj drugič!

Pisal sem že, da je pri nas v primerkih iz paleocena veliko različnih vrst fosilov. Najbolj zanimive, lepe in pomembne so nedvomno koralne. Veliko je tudi foraminifer – praživali, alveolin. Na nekaterih območjih je v kamnini toliko alveolin, da mu rečemo kar

alveolinski apnenec, saj stoji v primerku kroglica ob kroglici.

Najdišča fosilov iz paleocena so pri nas navadno majhna, majhna po površini. Le na Planini so paleocenska območja večja, v resnici so celi predeli. Na našem koncu je tudi težko ločiti kateri predel sodi v paleocen in kateri v eocen, dokler pravi strokovnjak fosilov ne določi. Morda smo prav v raziskovanju paleocena še najbolj odvisni od strokovnjakov iz Ljubljane.

Najsišča s paleocenskimi koralami pri nas so velika v povprečju le kakih 10 m². Izjema je okolica Vrhpolja. Človek mora torej imeti kar nekaj sreče, da tako najdišče odkrije. Taka najdišča so tudi v širši okolici Uhanj. Najdemo lahko izjemno zanimive koralne. Tak manjši primerek s koralami je (13. 7. 2001) našla vnukinja Veronika. Izkazalo se je, da gre za koralo *Actinacis possagnesii* (velikost koralita – zvezdice je 1 mm), ki doslej v Sloveniji še ni bila najdena in je to edini tovrstni primerek pri nas. Zanimivo je, da se v primerkih ob koralah redno pojavljajo fosili polžev in alveolin, ni pa skoraj nobene školjke. Dobijo se tudi

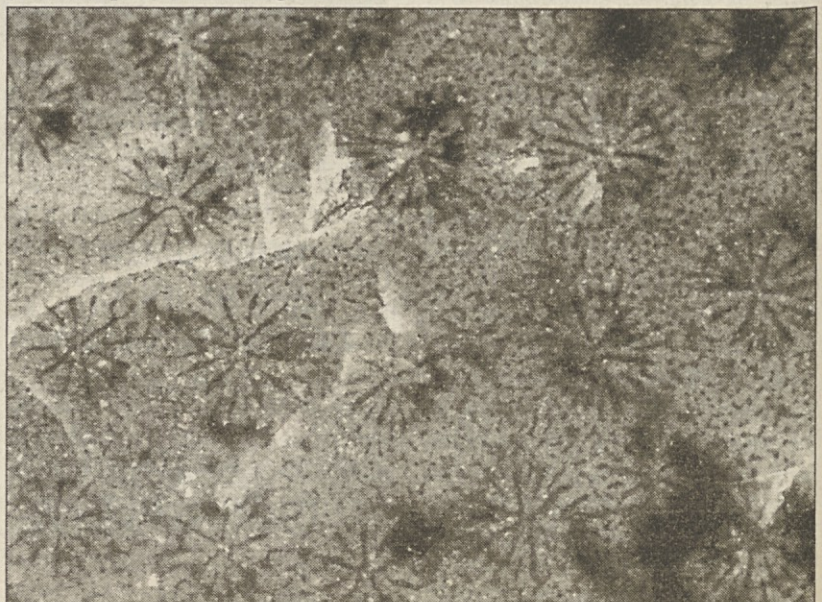
morski ježki, ki pa so največkrat poškodovani.

Prav sedaj prof. dr. Rajko Pavlovec z NTF v Ljubljani, preučuje nekaj primerkov v katerih so praživali – foraminifere – numulitine in ugotavlja ali so to numuliti ali operkuline. Gre za izredno lepe primerke, vendar zagonetne, tako da si bo dr. Pavlovec prišel sam ogledat najdišče pri Uhanjah. Predvsem ga zanima, ali je to paleocensko primarno najdišče, ali pa je primerke prineslo od drugod. O tem

bom še pisal, ko bodo določeni in bodo dobili svoja imena.

Ja, dragi bralci, zanimivo je nabirati fosile. Greš po poljski poti, v vinograd, levo in desno hrasti, gabri, akacije... Opazuješ, brneš v kamen, ga pogledaš, vzameš v roke in zagledaš: koralne, stare 60 milijonov let ali več. Lahko greš po poti iz svoje mladosti, sto in stokrat, pa nisi vedel, da hodiš po nakdanjem življenju...

Stane Bačar

Praznično sestankovali

Inventura in načrti PD Podnanos

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika so se člani Planinskega društva Podnanos našli na 21. rednem občnem zboru. Zbor članstva (več kot 200 jih je), je s slavnostnim nagovorom odprl predsednik Janko Božič. V prostorih društva, nad Gasilskim domom se je presenetljivo zbralo zelo veliko število podnanskih planincev.

Pozdravnemu nagovoru je sledila inventura za leto 2003. Realizirali so 10 od 12 planiranih izletov. Uspešno so izpeljali tako tradicionalni zimski pohod po Vojkovih poteh, (letošnji bo potekal 7. marca) in Gorski tek na Nanos. Na slovenskem orientacijskem tekmovanju, Nanos 2003, meseca maja, je ekipa Šembiški modri dirkači osvojila prvo mesto, tako so postali državni prvaki. Delo Mladinskega odseka PD Podnanos je predstavila predsednica Barbara

Kodre, ki je minulo leto označila, kot zelo aktivno in plodno, saj sta ekipi NOB in Kojoti, na orientacijskem tekmovanju Pasji rep 2003, osvojili prvo in drugo mesto, pod streho so spravili planinski tabor na Tolminskih Ravnah. Spomine so strnili v lično oblikovanem biltenu - Tolminske Ravne. Letos bodo taborili v Kamniški Bistrici, sprejeli pa so tudi povabilo k sodelovanju v projektu Eko šola OŠ Podnanos. Podano je bilo finančno poročilo za leto 2003, podelili

so priznanja: srebrne in bronaste značke, kdor je želel si je lahko postregel s planom pohodov za leto 2004 in že omenjenim biltenom. Po uradnem delu so si ogledali diapozitive z lanskega izleta na goro Wattzman v Nemčiji. Letos se bodo podali na Grossvenediger. Pozdravit so jih prišli tudi predstavniki okoliških PD. Za piko na i so si na koncu suha grla navlažili s kupico rujnega, se pred potjo domov podprli s prigrizkom in posladkali s pustnimi krofi. *Ksimeroni*

Izlet planincev v neznano

V nedeljo, 15. 2. 2004 je PD Podnanos organiziralo izlet v neznano, ki postaja že tradicionalna in priljubljena oblika druženja podnanskih planincev. Prav neznani cilj, ki ga vodje izleta razkrijejo tik pred izhodiščem pohoda, je za večino udeležencev najprivlačnejši del izleta.

Letos smo se odpravili proti Cerkniškemu polju. Povzpeli smo se na dva vrhova: Špičko in Križno goro. Pohod smo začeli iz vasi Sevšek. Po uri zmerne vzpona smo prišli na vrh 995 m visoke Špičke, od koder se nam je odprl lep razgled na celotno Cerkniško polje,

od daleč pa so v soncu žareli vrhovi Julijskih in Kamniških Alp.

Naslednji cilj je bila Križna gora (757 m), ki leži vzhodno od Cerkniškega jezera in je znana predvsem po Križni jami. Posebnost te jame je 22 podzemnih jezer s sigastimi pregradami, čez katere se

preliva kristalno čista voda. Čeprav je jama zares vredna ogleda, nam je tokrat ni uspelo uvrstiti v program pohoda, saj smo več časa namenili predvsem pohodništvu. Na poti proti vrhu Križne gore smo lahko opazovali arheološke ostanke iz časa Rimljanov in turških vpadov.

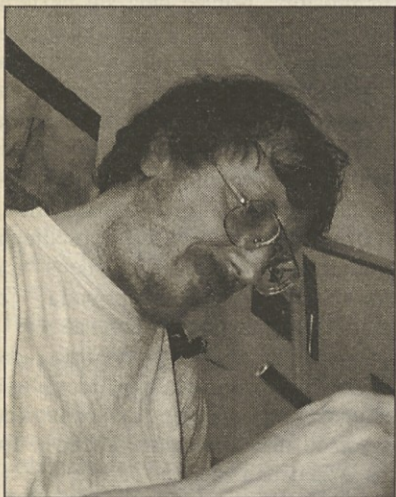
Izlet, ki je potekal v prelepem sončnem vremenu, smo sklenili s presenečenjem: vožnjo z velikim vozom s konjsko vprego, ki nas je popeljal ob zaledenem Cerkniškem jezeru.

Zadovoljstvo tokratnih udeležencev (35) je prav gotovo zagotovilo, da bo tradicija izletov v neznano v Podnanosu še dolgo živela.

Andreja Pižent

VETRIŠČE

Vs skupaj se je nekako pomešalo; politika, kultura in ljubezen. Februar pač ponuja takšno mešanico, pa še s kakšno toplo pomladno sapico preseneti. Ja, kultura, kultura... Saj vem, veliko je bilo o tem že povedanega in napisanega, vendarle se mi zdi, da je vnenje nekega naroda najprej zaznati na kulturnem področju.

Kultura je le deloma profitno zanimiva. Znotraj kulturnega dogajanja je nekaj zanimivih področjih, ki kdaj pa kdaj ponudi določene zasluge, ki pa samim ustvarjalcem ne omogoča realnega preživetja, če le niso v kakšni navezavi z vladajočo elito. Prav ta navezava politične elite z določenimi kulturnimi ustvarjalnimi sferami profilira določeno kulturno ozavestjenje neke države, neke družbe, nekega naroda. Elitna kultura je nujno presežek običajne etične kulturne

tradicije nekega naroda, vendarle, so določene kulturne tradicije dovolj močne, da preživijo vse metamorfoze kulturnih modnosti. Jasno je, da kapital generira nekatere njemu vsečne kulture. Globalno gledano lahko govorimo tudi o izvozu neke kulture, ki se navezuje na kapital. Kajpada se potem pojavi zanimiv spreplet kulture in kulture - zabave. Menda ste že uganili, da namigujem na ameriško kulturno invazijo. Ta je vsekakor bogato podprta s kapitalom in ima trdno zaledje v političnih strategijah, ki pa so spet podprte s kapitalom. Infiltracija te ami miselnosti v nacionalne kulture je predvsem invazija na nacionalno bistvo kultur določenega prostora. Iz tega bi lahko preprosto sklepali, da je kultura toliko močna, kolikor je kapitalsko podprta. Moč kapitala se torej dokazuje tudi kot moč neke kulture. Polagoma se dogaja neka globalna kulturna normativnost, ki narekuje tudi manjšim nacionalnim kulturam ritem razvoja. Polagoma se kultura navezuje na profitno osmišljanje in ne toliko na nacionalno vrednotenje, oziroma na svoje osnovno poslanstvo - negovanje nacionalne kulture. Kultura se pač reorganizira in se globalizira.

Nacionalne kulture se bodo napajale zgolj iz nacionalnih proračunov. In tu se pojavi fenomen moči nekega nacionalnega ekonomskega potenciala, ki je vezan tudi na številčnost nekega naroda. Vsebolj se išči dejstvo, da bodo nacionalne ekonomije obremenjene

z visokimi upravnimi stroški, kar bo siromašilo nacionalno kulturo, ki je že sedaj povsem odrinjena, ne pa še prezrta. Strategija kapitala zanika narodne vrednote in hoče le dobiček. Kulturna prepoznavnost nekega naroda pa je vsebolj odvisna tudi od trenutnih političnih hotenj znotraj nacionalne politike. Mednarodne fundacije bodo podpirale tiste segmente kulture, ki so pomembne le za skupno civilizacijsko dediščino. Etnološko kulturo pa bodo morali vzdrževati nacionalni proračuni. Danes ni več pomembno, kako pripadniki nekega naroda pojejo, slikajo, pišejo, zganjajo gledališče, izvajajo filharmonično glasbo, pač pa, kaj izdelujejo. To je veliki krik kapitala! S takšno logiko se narodna identiteta kaj lahko izbriše iz zavesti. To, kar ne uspeva kulturi, do neke mere uspeva športu, kjer se še upošteva nacionalnost, pa čeprav so tudi tu že hotenja, da bi športnike favorizirali skozi določene proizvode športnih rekvizitov. Nacionalna zavest je zgolj še psihološka kategorija, ki nima profitne vrednosti.

Pa vendar se kultura dogaja tudi pri manjših narodih, ki so kapitalsko že dovolj razviti in so vpeti v globalizacijsko pretakanje kapitala in idej. Kulturna strategija jim je omogočila, da so naredili kompromis z globalno kulturo in s svojo kulturno identiteto. Seveda se to ni zgodilo čez noč; to je proces, ki terja veliko politične modrosti in strpnosti. Zgolj cincarjenje in prazno razpravljanje nikakor

Prezrto v januarški številki

Nova, lepa slovenska znamka

V petek, 23. januarja je v Vipavskem hramu Društvo zbiralec Ajdovščina - Nova Gorica pripravilo promocijsko predstavitev nove poštne znamke Slovenije, na kateri je upodobljena Vipavska narodna noša. Znamko je oblikoval Studio Arnold & Vuga iz Ljubljane.

Pošta Slovenije je lani začela izdajati znamke na folklorno temo narodne noše. Gre sicer za tradicijo in tematiko, ki je v svetu že dolgo poznana ter med poznavalci, predvsem pa zbiralci zelo priljubljena. Vse kaže, da bodo noše iz Slovenije in tudi Vipavske doline odslej krasile filatelistične zbirke po vsem svetu.

»Naš« motiv je povzet iz akvarela slikarja Franza K. Goldensteina, ki je nastal v 19. stoletju.

Člani Društva so predstavitev dobro organizirali, saj so nastopile predstavnice Društva kmečkih

žena Zgornjevipavske doline, oblečene v vipavskih nošah, ob spremljavi mladinske plesne skupine Folklornega društva Vipava. Posebno pozornost je zbudila tudi originalna posoda za suho sadje, ki je, mimogrede, upodobljena na znamki, in je doma v Budanjah. Ob tej priložnosti so pripravili tudi razstavo znamk in razglednic, marsikdo pa je domov odšel s povečano zbirko znamk, priložnostnih žigov prvega dne ter kartami s podobnimi motivi. Predvsem pa zadovoljni, da so tudi tako stopili v široki zbirateljski svet.

Aleš Breclj

ne omogoči zdravim razumnim tokovom, da bi odplaknili mlačno politično prizadevanje za revitalizacijo nacionalne kulture. In tu se spet začneja tista zgodba o klanjanju kapitalu, ki si privzema mecenstvo nad kulturno produkcijo. Iluzorno bi bilo pričakovati, da bo nacionalno kulturo reševala tako imenovana ljubiteljska kultura, ki se napaja iz korenin nacionalne kulturne avtentičnosti. Takšna kultura je predvsem krik nacionalne dušnine, ki osmišlja nek narod, ki je skozi svojo kulturo prepoznaven in se hoče tudi prepoznavati. Tu kapital trči na ovire, ki so imaginarne in globlje od preproste logike profita. Preprosto povedano, tudi če je človek povsem materialno preskrbljen se v njem oglasi želja po lepem, po pravi pesmi zapeti v materinem jeziku, želja po estetiki, ki je vtkana v bistvo osebnostnih strukturnih elementov. Da je potreba po nacionalni identifikaciji s pomočjo kulturnih produktov, ena od osnovnih osebnostnih konstitutivnih potreb, bi ponazoril s primerom naših razseljencev po svetu. Ko so si ustvarili določen materialno zadovoljiv nivo, so pričeli vlagati tudi v »nacionalno kulturo«. Začeli so graditi kulturne domove, kupovali so slovenske knjige, si naročali časopise iz domovine - če sem nekoliko patetičen, jih je domača beseda kulturno ponovno osmišljala in odžejala. To nakazuje na to, da je nacionalna kulturna bitnost močnejša od vsakega kapitalskega

profiliranja kulturne zavesti. Kapital si je pač izmislil tudi nekakšno kulturno inženirstvo duš, kar so že poskusili tudi drugačni politični sistemi. Vsak sistem pač teži k temu, da si vzgoji svoje poslušne podanike. Potrošništvo polagoma ustvari ugodje, ki začasno otopi globlje kulturne vzgibe.

Procesi evropeizacije naše nacionalne kulture so se že začeli. Nekaj tolažljivega se je pa le zgodilo: prav te dni se šušlja, naj bi bil parlamentu predložen zakon o zaščiti slovenščine, o rabi slovenščine v javnem življenju. Mislim, da je zdaj stanje na tem področju katastrofalno. Tu je tuja porabniška kultura povsem porazila domačo. Če hočemo biti tudi jezikovno prepoznavni vsaj v našem prostoru, potem je ta zakon nujna, pravzaprav strateška nuja. Poplava tujih reklamnih napisov je sicer profitno upravičena, vendar je stihija le preveč zažrta v nacionalno bistvo. Kajpada je vsakemu posamezniku dovoljeno, da se izraža na sebi ljub način, da konzumira porabniške dobrine, ki njemu ugajajo, da se kulturno identificira skozi svojo kulturno nasnovanost, a nacionalni kulturni milje mora biti zakonsko definiran.

Sonce pozna samo eno govorico, zvončki zvonijo v pomlad, trobentice se rumeno spogledujejo z metulji, jaz pa nakladam o kulturi, halo! Dajmo, gremo na sprehod in zapojmo, zapojmo eno našo...

Bojan Bizjak Zakawsky

Preprečimo Preden bo Prepozno

Pa je šel v zgodovino tudi najkrajši mesec v letu, letos sicer za dan daljši, februar, mesec kulture, Sv. Valentina in pusta, katerega namen je iz naših krajev pregnati zimo, vendar tokrat temu ni bilo tako. V Vipavski dolini je burja pregnala pusta in na bok prevrnila štiri tovorna vozila, povzročala škodo na ponjavah le teh in preglavice nepripravljenim na tovrstne razmere, kar pa ni bilo edino, s čimer so se v minulem obdobju, med 28. januarjem in 25. februarjem kratkočasili policisti PP Ajdovščini.

Obpravnavali so: 16 prometnih nesreč, ki so se v večini primerov končale z materialno škodo, dvakrat je bil udeležen pešec, ki je bil žrtev nepozornih voznikov, v eni izmed nesreč so jo sopotniki odnesli z lažjimi telesnimi poškodbami. 23 krat so obravnavali poškodovanje tuje stvari. Nepripravi so svojo nejevoljo znesli nad koriti za rože, pnevmatikami na osebni vozilih, (očito je šlo za sindrom z Evropskega prvenstva v roketu), stekli na objektih, vozilih na parkiriščih in trtami, ki očitno sosedu bolj obrodijo kot storilcu. 12 tatvin denarnic, mobilnih telefonov, neregistriranega osebnega vozila, delov z osebnih in

tovornih vozil in delovnih strojev, kaminitih bankin... Dva vloma: iz blagajne v trgovini so odnesli 170.000 sit, iz prostorov KAŠ-a je nepridiprav odšel bogatejši za okoli 900.000 sit. Javni red in mir je bil kršen 8 krat, enega kršitelja, ki je pod vplivom alkohola teroriziral družinske člane, so pridržali do streznitve. Ogledali so si prizorišča treh požarov, delovne nesreče, nezakonitega lova, kjer sta bili žrtvi košuta in jelen in napad psa na srno in osebo.

Tedenske črne zapiske policistov PP Ajdovščina, lahko slišite vsako sredo ob 10.10 na 94.8 Mhz radia Nova v oddaji Preprečimo preden bo prepozno.

Ksimeroni

Kadrovske menjave na PP Ajdovščina

Nov vodja policijskega okoliša

Že kar nekaj časa poznamo vodje policijskih okolišev. Eden izmed okolišev pokriva naselja Batuje, Brje, Cesta, Črniče, Dobravlje, Dolenje, Gabrje, Gojače, Kamnje, Malovše, Male Žablje, Plače, Potoče, Ravne, Stomaž, Skrilje, Selo, Šmarje, Tevče, Velike Žablje, Vipavski Križ, Vrtovče, Planina, Ustje, Vrtovin in Zavino.

Dosedanji Vodja policijskega okoliša Nedeljko Andjelič je bil s 1. februarjem razporejen na nove delovne naloge, njegovo mesto pa je prevzel dosedanji vodja patrulje Bruno Čibej (na sliki s prvošolčki). Dosegljiv je na telefonsko številko Policijske postaje Ajdovščina 366 31 22.

Tudi to je statistika

V Krajevni skupnosti Ajdovščina živi približno 5000 ljudi. Starostna struktura je različna. Starejših od 90 let je 23 prebivalcev, od tega 17 žensk in 6 moških. Najstarejša občanka ima 98 let, najstarejši Ajdovec pa 93. Starejših od 80 let je 187, med njimi prednjačijo tisti, rojeni med leti 1920 - 1924. Med ostalimi letniki je največ tistih, ki so luč sveta zagledali 1940, teh je 87 ter 1950, teh je 60.

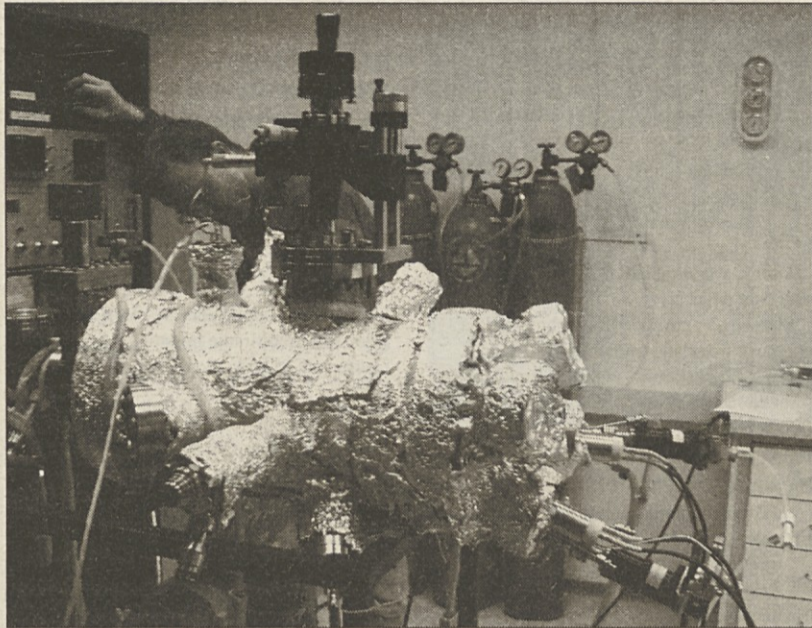

Med nami živi 343 vdov, najmlajša je stara 33, najstarejša pa 98 let. Njihova povprečna starost je 77 let. Vdovcev je 64, najstarejši šteje 91, najmlajši pa 52 let. Povprečna starost vdovcev je 79 let. Ajdovščina »premore« 168

Danijel Polizzi

Laboratorij za epitaksijo in nanostrukture se predstavi

Občina Ajdovščina je koncem lanskega leta postala ena od ustanoviteljic Politehnike Nova Gorica; kot svoj prispevek k družbi znanosti naklonjenim organizacijam (skupaj z Institutom Jožef Stefan, Znanstvenoraziskovalnim centrom Slovenske akademije znanosti in umetnosti in Mestno občino Nova Gorica) je podarila vzhodno poslopje kompleksa vojašnice "Srečko Kosovel". V darilni pogodbi je zapisan pomemben člen, v katerem je opredeljena dejavnost v stavbi: raziskave in izobraževanje s področja tehnike. Naravno je torej, da Politehnika Nova Gorica seli v Ajdovščino prav Šolo za aplikativno naravoslovje in Laboratorij za epitaksijo in nanostrukture (LENS). V tem in nekaj sledečih prispevkih bomo predstavili področje delovanja obeh enot.

Pri predstavitvi LENS ne moremo mimo organskih polprevodnikov, ki spadajo v skupino najmodernejših materialov, ki obetajo izdelavo novih, vznemirljivih naprav, s katerimi bo mogoče gledanje slik in filmov, računalniških programov ali televizijskih oddaj na zaslonih, katerih debelina ne bo presežala enega milimetra. Ti zasloni bodo gibki, kot polivinilna vrečka, lahko jih bomo zvili v tulec, ali nalepili na steno oziroma na vetrobransko steklo našega avtomobila, kjer bo mogoče spremljanje nujnih podatkov o razmerah na cesti in v avtomobilu. Organski polprevodniki bodo olajšali izdelavo "inteligentnih" oblačil, ki bodo merila telesno temperaturo, pritisk in še kaj. Preden bomo take izdelke srečevali v vsakdanjem življenju, je potrebno rešiti vrsto tehnoloških vprašanj, pa tudi s stališča osnovne znanosti so ti materiali velika uganja. Prevajanje električnega toka po kovinski žici lahko opišemo, kot hitro potovanje nosilcev električnega naboja - elektronov. Hitrosti širjenja elektronov so v kovinah visoke, saj imajo na voljo dovolj široke energijske pasove, po katerih potujejo skoraj nemoteno. Kovine so sestavljene iz atomov, med katerimi vladajo močne privlačne sile. Posledica tega je množica energijskih stanj, ki so tako blizu skupaj, da lahko govorimo o energijskih pasovih, po katerih je potovanje elektronov neovirano. Energijske razmere v organskih polprevodnikih so precej bolj siromašne. Razlog za to so osnovni gradniki, ki jih sestavljajo - molekule. Vezi med njimi so mnogo šibkejše kot med atomi in zato so energijska stanja mnogo redkejša. Posledica tega je, da morajo elektroni poskakovati od molekule do molekule, kar njihovo gibanje upočasni. Tak način prevajanja električnega toka s stališča osnovne znanosti odpira nova vprašanja povezana s kvantno mehanskim obravnavanjem elektronov, atomov in molekul. Tehnološki izzivi na področju organskih polprevodnikov pa zavzemajo predvsem področja stikov kovin in polprevodnikov. Kovinski stiki so namreč ključnega pomena za komunikacijo - organskih polprevodnikov z zunanjim svetom (priključevanje napetosti in merjenje električnih tokov).

Organski polprevodniki predstavljajo jedro delovanja LENS, katerega začetki delovanja segajo v leto 1997, ko smo z odsluženo vakuumsko opremo s Fotone d.d. začeli s prvimi naprepanji

perilendihidrida tetrakarbonsilne kisline (PTCDA). To je eden od najpogostejše preiskanih organskih polprevodnikov. Pogosto se uporablja kot pigment za barve v avtomobilski industriji. Običajno ga lahko kupimo v obliki prahu, katerega delce sestavljajo naključno povezane molekule. Če uspemo molekule urediti v urejeno strukturo - kristal, se material začne obnašati kot polprevodnik, se pravi, da prevaja električni tok samo, če je priključena napetost dovolj visoka in pravilnega predznaka. Tedaj postane PTCDA, kandidat za izdelavo npr. organskih svetlečih diod. Najprimernejši način priprave organskih polprevodniških kristalov je vakuumsko naprepanje. V posodi, v kateri z vakuumskimi črpalkami vzdržujemo pritisk manjši od ene milijardinke atmosfere, prah PTCDA s segrevanjem razbijemo na molekule, ki se segrete prilepijo na primerno očiščen kos silicijevega kristala. Na ta način lahko dosežemo visoko stopnjo urejenosti kristalne strukture in dober nadzor nad debelino naparjenega sloja - natančnost ene molekularne plasti. Osnovna dejavnost laboratorija je povezana z vprašanjem širjenja nosilcev električnega naboja po organskih polprevodnikih. Pri tem igra ključno vlogo obvladovanje pogojev rasti organskih polprevodnikov in izdelave stikov kovina - organski polprevodnik.

V laboratoriju je trenutno zaposlenih šest sodelavcev. Poleg vodje še dva doktorska študenta, ki opravljata raziskave na področju gibljivosti nosilcev električnega naboja po organskih slojih in na področju začetne faze rasti organskih polprevodniških kristalov. Sodelavec, ki je na začetku magistrskega študija se ukvarja z uporabo elipsometrije pri določevanju strukturnih lastnosti organskih polprevodniških slojev. Pri delu v laboratoriju nam pomaga še raziskovalni asistent, strokovnjak za elipsometrijo ter spremenljivo število diplomantov, ki prihajajo predvsem v Univerze v Ljubljani.

Za opremo v LENS je značilno, da je v pretežni meri sestavljena iz kosov, ki so ali odslužili, ali smo jih sestavili sami ob pomoči lokalne skupnosti. Najznačilnejši primer predstavlja osnovni raziskovalni pripomoček v laboratoriju - komora za naprepanje organskih polprevodnikov. V laboratoriju smo izkoristili večletne izkušnje s področja ultraviokega vakuuma in izdelali črte za komoro. V podjetju Agroind d.d. iz Vipave

pa so nam velikodušno, kot donacijo, dali na razpolago njihove izkušnje iz varjenja nerjavečega jekla in izdelali ključne zveze. Ko smo na komoro priključili pripadajočo opremo, smo dobili vrhunsko napravo, za katero bi na trgu morali odšteti več kot 200.000€. Podobno se dogaja z elipsometrom, napravo za določanje optičnih lastnosti tankih organskih slojev in sistemom za merjenje časovne odvisnosti tokov nosilcev naboja, ki jih vzbudimo v organskih polprevodniških slojih z obsevanjem s kratkimi (milijardinka sekunde) laserskimi sunki. LENS deluje v prostorih bivšega podjetja Primex, ki smo jih iz pisarn za silo preuredili v laboratorije. Zato komaj čakamo, da se preselimo v na novo preurejene prostore vojašnice v Ajdovščini.

Ker se ukvarjamo z enim izmed najhitreje razvijajočih se področij znanosti, moramo, če hočemo ohranjati hiter ritem raziskav, ki ga narekujejo mnogo večji laboratoriji v Evropski uniji, ZDA in na Japonskem, vzpostavljati in vzdrževati intenzivne stike z raziskovalci po svetu. Tako smo se povezali v konzorcij "MONA-LISA" s področja raziskav hitrih organskih tranzistorjev. Konzorcij je sestavljen iz raziskovalcev iz Centra za raziskave v Bologni, Centra za raziskave v Madridu, nemških univerz Wuppertal in Wrtzburg, portugalske univerze Faro in nizozemskega Philipsa. LENS sodeluje v tej družbi kot enakopraven partner in prispeva inovativne pristope h karakterizaciji gibljivosti nosilcev električnega naboja v novi družini organskih polprevodnikov-tiofenov. Poleg konzorcija vzdržujemo redne stike z raziskovalci s tržaškega sinhrotrona in laboratorija TASC, Svobodne univerze Berlin, Sinhrotronov v Wisconsinu, ZDA. V večini primerov povezave izkoriščamo tako, da pri nas izdelane vzorce preiščejo partnerski laboratoriji z metodami, ki so predrage, da bi si jih privoščili na Politehniki Nova Gorica.

Dejavnost laboratorija se finančno pokriva iz več virov, vsi skupaj pa komaj zadoščajo za sprotne stroške, ki niso majhni glede na zahtevnost opreme in merilnih procesov, ki jih izvajamo. Osnovni vir predstavlja Ministrstvo za šolstvo znanost in šport. Dejavnost laboratorija je namreč vključena v raziskovalni program Dinamika nanostrukturiranih materialov, ki smo ga pripravili skupaj s skupino prof. D. Mihailovića z Instituta Jožef Stefan. Dobljeni del opreme smo kupili z evropskimi sredstvi, ki smo jih pridobili znotraj konzorcija "MONA-LISA". Politehnika Nova Gorica nam večkrat priskoči na pomoč predvsem v obliki posojil in pokrivanja stroškov za infrastrukturo. Po obsegu relativno skromen vir predstavlja donacije, kar nas še posebej skrbi. Ne iščemo namreč daril, ampak sredstva iz podjetij, ki jih zanima pridobivanje znanja na zalogo, in ki bi lahko z vlaganjem v opremo in kadre v LENS usmerjala raziskave v svoja področja. Razlog za tako stanje je brez dvoma v relativno nizkem nivoju tehnološke razvitosti slovenske industrije ter v katastrofalni davčni politiki Slovenije, ki dobesedno preprečuje donacije za spodbujanje raziskovalne dejavnosti.

dr. Gvido Bratina

Podfarovž ni Podskala

Reka Vipava ima sedem ali osem izvirov. Dva sta dobila ime po stavbi »vipavskega farovža«. Izvirata namreč točno pod njim. Ob teh dveh podfaroških izviri, ob manjšem jezju, stoji prijetna gostilna, z imenom, kako drugače kot GOSTILNA PODFAROVŽ.

Franc Bernik, po domače Frenk, je po kaljenju za šanki hotela Planika, dvorca Zemono ter dvorca Vogrsko, povabil svojo soprogo Zdenko na skupno podjetniško pot. Leta 1998 sta vzela gostilno Podfarovž v najem, lani sta jo tudi odkupila. Frenk, ki naročene dobrote prinaša na mizo o svoji gostilni pove: »Naša gostilna je domača gostilna, seveda na določenem nivoju. V pritličju sprejememo 20 gostov, v nadstropju 30. Poleti se lahko na naši terasi okrepča 40 gostov. Smo malce odmaknjeni od mestnega vrveža, do nas pridete skozi kolono pri Marjanci iz Vipavskega placa. Ob

vodi, ki pomirja in poleti hladi, se lahko družina posveti sama sebi ob družinskem kosilu, poslovni partnerji ob poslovni večerji, lepo je videti tudi ravnokar vzevetele ali pač obujene romance med pari. Delamo vsak dan razen ob torkih, za nedeljska kosila priporočamo rezervacije na tel. 36 65 217.« V lokalu prevladujejo preverjeni materiali – kamen, les, stene krasijo starine iz zakladnice domače in umetne obrti. Mojstrica svoje obrti je tudi Zdenka, ki skrbi za kuhinjo. »Ocvrti kalamari in dunajski zrezki so vedno redkeje želje naših gostov. Bolj povprašajo po domačih

dobrotah. Čez zimo vse, kar je povezano s kolinami, ocvirkovca naprimer, poleti več rib in lahke hrane. Naša posebnost so postrvi, ki jih gojimo v jezju za hišo. Bolj svežih skorajda ni moč pripraviti. Tujci se navdušujejo za našo primorsko specialiteto – dobro, domačo joto. Po receptu moje none pripravljam štrudle, vedno »pomazan« krožnik dobim tudi, če postrežemo štruklje v katere hkrati vmešam skuto in orehe. Sicer pa, saj veste, če ne kuhaš z ljubeznijo, ti ne morejo uspjeti niti »cvrta jajca«, pove Zdenka. Za ljudi, ki povezujejo svoje vpetje med zvezde z neživalsko hrano, povejmo, da imajo v gostilni Podfarovž vedno na voljo solatni bife z najmanj šestimi vrstami solat. Vinski izbor nadaljuje domačo zgodbo, ki jo pišejo domači vinarji: Agroind Vipava, Polh Stanko iz Goč, Fajdiga Marjan iz Lož, Andlovic Franc iz Gradišča pri Vipavi, Matjaž Lemut iz Dobravelj. »Kvaliteta naših vin ter naše domače hrane je v mnogočem nad evropskim povprečjem. To nam povedo naši gostje, tujci. Seveda jo moramo znati pravilno pripraviti ter pravilno servirati«, ugotavlja Frenk. Kdor ne verjame na besedo, pa naj ugotovi sam, v gostilni Podfarovž v Vipavi.

mt

Predstavili leto 2003

Mlinotest posloval donosno

V torek, 24. februarja so predstavniki Mlinotesta pripravili tiskovno konferenco, na kateri so osvetlili delo in uspehe ter poslovne rezultate za lansko poslovno leto.

Mlinotest d.d. je leto, na osnovi nerevidiranih podatkov zaključil uspešno. Dobiček 337 milijonov tolarjev je za odstotek višji kot leto poprej. Družba je ustvarila za 4,6 milijarde prihodkov, od tega 10% na tujih trgih, celotna skupina

Mlinotest pa je realizirala kar 8,8 milijarde.

Čisti dobiček na delnico Mlinotesta znaša 141 tolarjev, njena vrednost pa je v februarju znašala 2.250 tolarjev.

V lastniški strukturi ni bistvenih

sprememb, 74% odstotkov delnic je v lasti petih največjih delničarjev.

Po besedah predsednika uprave Davida Nabergoja bo leto 2004 zaznamoval vstop Slovenije v Evropsko unijo, kjer pričakujejo pozitivne pa tudi negativne posledice. Pozitivno vidijo v krepitvi izvoza na doslej zaščitene zahodne trge, predvsem za njihov program testenin, nove možnosti pa tudi za nadaljno širitev pekarskih izdelkov, tudi s še nedorečenim prevzemom Peciva Gorica. Zadnji požar v prenovljeni pekarni v Ajdovščini naj ne bi bistveno vplival na rezultate poslovanja v letu 2004, saj so proizvodnjo takoj prenesli v druge Mlinotestove pekarnice.

V Mlinotestu prav letos praznujejo 200 letnico začetkov mlinarske tradicije, ko je bil ob Hublju zgrajen Flucov mlin. Želijo si, da bi tradicija in sedanost dajali trdno osnovo prihodnosti.

Ivan Mermolja

Strateški pristop k razvoju Občine Ajdovščina

Da dolgoročno usmerjen razvoj nekega okolja temelji na strateških in sistematičnih pristopih se zaveda tudi občina Ajdovščina. Osnovni korak k temu je izdelava dokumenta Strategija razvoja občine Ajdovščina za obdobje 2004 – 2008. Zahtevna naloga je zaupana Razvojni agenciji Rod.

Strategija razvoja občine bo strateški dokument, ki bo na podlagi problemske analize stanja opredelil dejavnike razvoja, dolgoročne cilje in ciljni razvojni scenarij ter osnovne usmeritve delovanja občine na posameznih področjih. Upoštevati je potrebno socialne, prostorske, okoljske, gospodarske in druge potenciale, omejitve in pogoje. Dokument naj

bi predstavljal tudi strateški okvir za pripravo predloga proračuna in se kot usmeritev upošteval pri določanju občinskih razvojnih prioritet. V Razvojni agenciji Rod so izdelavo dokumenta razdelili na posamezne vsebinske sklope, ki se vežejo na področja razvoja socialnega okolja, gospodarstva, kmetijstva, razvoja podeželja ter turizma in prostora. V skladu s

to razdelitvijo so bile osnovane delovne skupine ključnih strokovnjakov s posameznega področja. Prvi sestanki delovnih skupin po posameznih področjih so že stekli. Dokument naj bi bil predvidoma v celoti dokončan in predan občinskemu svetu v sprejem v mesecu juliju tega leta.

ROD

Avtocenter Bajc v novi, večji izdaji

Podjetje Bajc d.o.o. iz Ajdovščine je 13. februarja, z opravljenim prvim tehničnim pregledom osebnega vozila, zaključilo eno večjih lanskkih investicij v gospodarstvu v občini Ajdovščina. Skoraj milijardo tolarjev vreden poslovni kompleks AVTOCENTER BAJC v obrtni coni pod ajdovskim letališčem resda še ni zaživel v popolnosti, bistven element centra – hala s tremi linijami preizkušanja tehnične brezhibnosti vozil ter vsa spremljevalna infrastruktura, pa že obratuje s polno paro.

Na podlagi koncesije Ministrstva za promet in zveze ter po pooblastilu Upravne enote Ajdovščina tako podjetje Bajc d.o.o. lahko opravi tehnični pregled za motorna kolesa, osebne avtomobile, tovorne prikolice, tovornjake s prikolicami, tovornjake ter vlačilce. Za slednje izdajo t.i. CEMT potrdilo, kar pomeni, da tak tovornjak lahko opravlja prevoze tovora po celi Evropi. Tudi sicer so vsa oprema in naprave najsodobnejše, povečini nemškega porekla, atestirane ter naravnane na evropske normative. Sedem zaposlenih delavcev je opravilo dodatno izobraževanje na INTERSERVISU v Ljubljani, na Tehničnih pregledih v Novi Gorici ter, povečini delavke – administratorke, na Upravni enoti v Ajdovščini. Tako lahko občanka ali občan na enem mestu vozilo registrira, opravi prenos lastništva, dobi preizkusne tablice, nalepko, opravi tehnični pregled, plača cestno takso ter zavarovanje za vse zavarovalnice. Tudi na obročno odplačevanje. Da ne bo pomote – isto lahko opravijo tudi podjetja in samostojni podjetniki. Ker za podobne storitve velja enotni, »državni« cenik, podjetje Bajc, ponudi strankam tehničnih pregledov brezplačno kavico v bližnjem, ravno

tako novem, gostinskem lokalu s pomenljivim imenom – COUPE CAFFE. Coupe je namreč splošno ime za avtomobile s pomično streho. Eno takih vozil - predelan volkswagen hrošč je celo vpet v strop lokala, ki je tudi sicer avtomobilsko obarvan ter zaradi izvirnih idej, vreden ogleda. Lokal je doživel krst prejšnji petek, bližnja diskontna trgovina TEDI pa že pred novim letom. V novem AVTOCENTRU BAJC bo ob hektarju asfaltiranih parkirnih površin v kratkem začela delovati tudi avtopralnica za osebna vozila, do meseca maja pa bosta v nov kompleks preseljena tudi prodajna salona vozil Peugeot in Chevrolet. V pripadajoči servisni delavnici bodo odpravljali tehnične napake tudi za vsa ostala vozila, predvsem za tista, ki niso opravila pregleda.

»Kar nekaj naporov smo vložili v zadnjih letih v naš avtocenter in v to, da bodo tehnični pregledi bližji našim občanom«, pravi direktor Niko Bajc in doda: »Dobro, da smo pri teh naporih naleteli na razumevanje in pomoč Upravne enote Ajdovščina, gospe Karmen Ražem, Milanke Neškovič, Slavka Breščaka, Ivana Pavliča ter na razumevanje vseh naših ostalih prijateljev!« foto in

Prej kupoval, sedaj prodaja

David Leban, 29letni mizar iz Ajdovščine, sedaj priučen komercialist, se je pred časom, ko je iskal dobro stavbno pohištvo, odločil za nakup, čeprav relativno dragih, vendar kot pravi, odličnih oken avstrijskega proizvajalca INTERNORM. Navdušenje nad kvaliteto je botrovalo tudi spremembi delodajalca, tako da je sedaj David zaposlen pri Mizarstvu Gorjanc iz Kranja, ki je 21. februarja odprlo poslovalnico, Razstavni salon v Ajdovščini, na Lavričevem trgu 3, kjer lahko vidimo okna, panoramske stene, polkna, drsna, vhodna ter normalna vrata v vseh sodobnih materialih - plastika, les, aluminij ter kombinacije vseh treh.

Kvalitete INTERNORM stavbnega pohištva ne dokazuje samo cena, temveč tudi precizna izdelava, odlično

»nemško okovje, vrhunski materiali, bogata izbira barvnih kombinacij, izredni faktorji izolativnosti stekla ter nenazadnje estetski izgled pohištva«, pravi David Leban in dodaja: »Naše pohištvo ni serijsko. Vsak kos je pravzaprav unikat, ki ga za našega kupca po oddanem naročilu izdelajo v Avstriji. Do montaže pride v mesecu, mesecu in pol.«

Kot zanimivost naj dodamo, da je v vsakem t.i. »termopan« oknu, med obema stekloma namesto običajnega zraka, mešanica plinov kriptona ter argona, ki pa zaradi poroznosti, prepustnosti stekla v svojih 25ih letih izpuhti v okolico. Tako lahko rečemo, da bi tisti, ki bi pihal skozi steklo, po 25ih letih pihanja, dejansko tudi nekaj malega pihnil skozi. Zakaj bi to počel, pa je že druga zgodba.

Foto in tekst mt

POD LATNIKOM

Oskar za embalažo Fructalovi modri steklenički

Gornja Radgona, 2. marec. Na sejmu Inpak v Gornji Radgoni je Pomurski sejem pod pokroviteljstvom Gospodarske zbornice Slovenije podelil že tridesetih nagrade "Slovenski Oskar za embalažo". Med dobitniki Oskarjev je v kategoriji prodajno – primarne embalaže tudi družba Fructal za modro stekleničko "Blondy", v katero polnijo sokove, nektarje in bogate sadne pijače.

Med merili vrednotenja kakovosti embalaže v kategoriji prodajno primarne embalaže je izpostavljena izvornost, zaščita vsebine in skladnost z veljavnimi predpisi, estetika, izzivalnost in učinkovitost embalaže, pa tudi skladnost izdelka z embalažo in tržnim sporočilom, tehnični vidiki proizvodnje embalaže in ne nazadnje tudi ekološka merila. Strokovna žirija je v utemeljitev ob podelitvi najvišje nagrade Oskar za embalažo za stekleničko "Blondy" med drugim poudarila, da "ergonomična oblika in atraktivna barva poudarjata visoko kakovost vsebine, temna barva zmanjšuje kvaren učinek svetlobe na kakovost sadnih sokov, konstrukcija pokrovčka omogoča originalno zapiranje, atraktivne etikete pa označujejo visoko kakovost izdelka in njegovo prepoznavnost. Odlika nagrajene stekleničke je tudi za 15 odstotkov manjša poraba stekla,

kot pri podobni embalaži enake prostornine."

Steklenička "Blondy" je na našem trgu popolna novost, tako zaradi modrega stekla, kot tudi oblike. Spremembo embalaže za reprezentativni izdelek višjega cenovnega razreda je omogočila vgradnja nove, več kot dve milijardi tolarjev vredne polnilne linije, ki so jo v Fructalu zaključili v letu 2002. Najbolj prepoznavna novost stekleničke je modra barva. Zanj so se v Fructalu odločili, ker sledi filozofiji podjetja, modremu traku kakovosti, modra barva stekla pa ima tudi višjo funkcionalno vrednost v primerjavi z belim steklom, saj zmanjšuje kvarni vpliv svetlobe na vsebino izdelka. Z modro barvo in obliko 200 mililitrske stekleničke, ki simbolizira linijo ženskega telesa, pa so v Fructalu dosegli tudi veliko prepoznavnost izdelka. Dokončna

podoba embalaže je plod sodelovanja zaposlenih v Fructalu in Igorja Ariha iz Oglaševalske agencije Arih.

V proizvodnji pijač in drugih izdelkov v Fructalu sledijo naj sodobnejšim kakovostnim standardom, zato so bili tudi proizvajalcem embalaže postavljeni visoki kriteriji in tako je sestava modrega stekla v skladu z zakonodajo, ki velja v Sloveniji in Evropski uniji ter s standardi SIST, EN, DID, ISO in HACCP. Gramatura stekleničke "Blondy" pa je za 15 odstotkov manjša, kot pri primerljivih izdelkih in s tem doseženo manjše obremenjevanje okolja.

Pravilnost spremembe in izbor oblike ter barve nove stekleničke, potrjujejo odzivi na tujih in domačih trgih, dvig prodaje, pa seveda tudi nagrade, med njimi prestižni Oskar za embalažo.

fr

Balinarji ne počivajo

Na sliki vidimo potezo finalista državnega prvenstva dvojic v balinanju. Tako se je Škvarč Miro na pokritem in ogrevanem balnišču v Sežani, kjer se je prvenstvo tudi odvijalo, pripravil na tekmo, ki jo je v paru z Vončina Erikom odigral s svetovnim prvakom Damjanom Sofronievskim v soboto 28.2.2004. Tekmo sta sicer izgubila, z rezultatom 6:13, kakor tudi druga dva finalista Petrič Erik in Bratina Silvester, vsi člani balinarskega kluba PETRIČ - PLANINA, vendar ne pozabimo, da je v Sloveniji več kot 500 balinarskih klubov ter več kot 2000 aktivnih, registriranih balinarjev. Planinci so v samem vrhu.

foto in tekst MT

TEHNIČNI PREGLEDI VOZIL V AJDOVŠČINI

AVTOCENTER BAJC, GORIŠKA 75, AJDOVŠČINA
OBRтна CONA POD LETALIŠČEM

VSAK DELAVNIK OD 7.00 DO 17.00

PREGLEDI MOTORNIIH KOLES, OSEBNIH AVTOMOBILOV, PRIKOLIC, TOVORNJAKOV S PRIKOLICAMI VLAČILCI (CEMT)

* PRENOSI LASTNIŠTVA VOZIL * REGISTRACIJE, CESTNA TAKSA *

* NALEPKE, TABLICE, PREIZKUŠNJE *

* ZAVAROVANJA VSEH ZAVAROVALNIC *

TEL: 05/ 36 44 210, 36 44 211

Uspehi vlivajo voljo za delo

Zmagoslavje mladih modelarjev

V soboto, 14.februarja, se je na letališču Prečna pri Novem mestu odvijalo tekmovanje s prosto letečimi jadralnimi modeli kategorije F1A, F1H-junior in F1B.Na samem začetku je tekmovalce na prizorišču spremljalo lepo vreme z malo vetra in primernimi termičnimi pogoji. Zaradi nizkih jutranjih temperatur je bila podlaga zamrznjena in primerna za tekmovanje.

Že tretje leto zapored je zmaga odšla v Ajdovščino. Zmagovalec je s 549 točkami postal Tomaž Slokar (AK Josip Križaj Ajdovščina), drugi je bil Nejc Maver (MK Tolmin), ki je dosegel 547 točk, tretji pa Matjaž Černigoj (AK Josip Križaj Ajdovščina) s 541 točkami. Popolno zmagoslavje je potrdil še Matej Bone (AK Josip Križaj Ajdovščina) s petim mestom. Prav tako velja omeniti še sedmerico preostalih tekmovalcev AK Josip Križaj. Ti so se odrezali po sledečem vrstnem redu: 12. Blaž Volk, 14. Peter Stegovec, 16. David Čufer, 20. Matevž Orel, 22. Matevž Brataševc-in 28. Rok Stegovec.

Kategorija F1H-junior je vsako leto bolj popularna. Tekmovanje poteka na večjih travnikih ali športnih letališčih. Najprej imajo tekmovalci 5 predtekmovalnih letov ali turnusov, ki so dolgi

okrog 45minut, odvisno od števila udeležencev in razpoložljivih sodnikov.V tem času mora tekmovalec model enkrat povleči v zrak s pomočjo vlečne vrvice, katere dolžina ne sme presegati 50m pri obremenitvi 2kg. Če so razmere ugodne model v krožnih zavojih preleti maksimalni čas 120-ih sekund. Če je čas manjši gre to na škodo tekmovalca. Skratka tekmovalec mora »naleteti« pet maksimalnih časov, če hoče, da je uvrščen v finalni let. Če nobeden od tekmovalcev ni uvrščen v finalni let, kjer se navadno čas naleta poveča na 180, 240 oziroma 300 sekund ali več, se za uvrstitev šteje skupni čas naleta iz predtekmovanja.

Modeli kategorij F1(A,H) so v zadnjem času doživeli izjemen razvoj. Gre za prosto leteče modele iz karbonskih vlaken in drugih kompozitnih materialov (kevlarska

vlakna, steklena vlakna). Nekoliko preprostejši pa iz bolj dostopnih materialov: Balse, smreke, sambe. Površina celotnega predela kril vključno z višinskim stabilizatorje m(vodoravni rep) ne sme presegati 18dm2. Omejena je tudi najmanjša dovoljena masa, ki znaša 220g.

V okviru modelarske sekcije aerokluba Josip Križaj modelarski krožek ni organiziran. Tako mlajši člani AK Josip Križaj obiskujejo modelarske krožke na osnovni šoli v Dobravljah, pod mentorstvom Vanje Pergarja in na osnovni šoli v Ajdovščini, kjer jih vodita Uroš Černigoj in Andrej Ukmar.

Za dober rezultat pa je potreben tudi trening na terenu. Modelarji morajo svoje modele preizkušati ter odpravljati morebitne pomanjkljivosti leta ter tako najti optimalen let modela. Treningi se odvijajo na nekdanjem Vipavskem letališču (ob cesti ki pelje proti naselju Manče) in na ajdovskemu letališču, ki se ga modelarji s prostotelečimi modeli vedno bolj izogibajo zaradi zasedenosti.

Modelarji morajo stroške svojega hobija kriti sami. Lepo bi bilo, če bi bili mladi modelarji deležni večje finančne podpore, ob tem pa bi prav gotovo poskrbeli za dobro promocijo donatorjev. Prav tako bi lahko tudi ajdovski aeroklub, ki ima že zelo dolgo modelarsko tradicijo, namenil nekaj sredstev. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili osnovni šoli v Ajdovščini in v Dobravljah, ki nudita prostore za dejavnosti.

Uroš Černigoj

Pridite tudi »dolinci«

Skoki na Gori - prvič

V nedeljo, 15. februarja, se je v Tihi dolini na Predmeji odvijalo odprto prvenstvo v smučarskih skokih za vse kategorije na 18 in 14 metrski skakalnici. Tekmovanja se je udeležilo 44 tekmovalcev iz 13 društev oz. klubov.

Tekmovali smo v 8 starostnih kategorijah, imeli pa smo tudi gosta - našega zdomca iz Avstralije, tako, da tekmovanje lahko štejemo za tekmovanje z mednarodno udeležbo. Gospod Toni Mihelcic (59let) je tudi postavil rekord Avstralije – 11,5 metrov.

V prelepem sončnem vremenu in v družbi okoli 400 gledalcev je tekmovanje potekalo v prijetnem vzdušju in navijanju, predvsem za najmlajše, ki sta jih pripeljala kluba iz Ponikev in Logateca in smo jih bili še posebno veseli, saj so na Predmejo prinesli kar nekaj spodbude za ponovni zagon

v razvijanju smučarskih skokov. Najmlajši med njimi je bil Jaka Matko, SSK Logatec (6let). Otrokom smo prireditelji namenili še posebno pozornost, saj je bil nagrajen vsak, ki se je udeležil tega tekmovanja. Organizatorji bi bili veseli, če bi bilo takih tekmovalcev več, predvsem z Gore, pa tudi iz Vipavske doline, saj vemo, da bi marsikateri otrok želel poizkusiti lepoto in vznemirljivost smučarskih skokov - torej dobrodošli naslednje leto v februarju, ko bo v Tihi dolini spet lepo!

Jožko Krapež

foto Marjan Božič

Tale fotografija Tonija Mihelcica dokazuje, da je slovensko-avstralski kenguru dosegel rekord najmanjše celine.

9. Filipov tek ter smučarski skoki

Smučajo in skačejo po starem in po novem

Dvodnevno dogajanje v Tihi dolini na Predmeji (v soboto, 14. in nedeljo 15. februarja) je minilo v čudovitem vremenu in zanimivih tekmah. Člani društva Gora so poleg organizacijskega uspeha zabeležili tudi odlične tekmovalne dosežke. V soboto se je na devetem Filipovem teku pomerilo 70 tekmovalk in tekmoalcev iz sedmih slovenskih klubov, kjer gojijo smučanje po starem.

Med člani je prepričljivo zmagal mladinski reprezentant v telemarku Klemen Žonta, v ženski konkurenci je slavila Alenka Tratnik, med lovci je bil Zlatko Krivec drugi. Klemen Žonta je v svoji kategoriji zmagal tudi v skokih s staro opremo, prav tako kot Mitja Velikonja, olimpijec Danilo Pudgar ter začetnik škarjastega sloga Marjan Polanc, ki je v skupnem seštevku zbral največ točk. Tekmovalci lani

ustanovljenega smučarskega kluba Gozd Milan Žgavec, Marjan Vidmar in Janko Mikuž so osvojili dve drugi in eno tretje mesto.

Na nedeljski tekmi, ponovno v lepem vremenu in ob številnih gledalcih, se je na obeh skakalnicah (14 in 18 - metrski) pomerilo 44 tekmovalcev, poleg domačinov pa so prišli še skakalci iz Gozda, Logatca, Šentviške planote in celo

Avstralije. Med sodniki so bili tudi legendarni Jože Šlibar, nekdanji svetovni rekorder, pa Matija Franko, oče Jureta Franka, ki je točno pred 20 leti osvojil prvo slovensko kolajno na zimskih olimpijadah ter že omenjeni Marjan Polanc, ki je v Tihi dolini v zlatih časih predmejskega smučanja, vzgojil kopico izvrstnih skakalcev. Prav njegov sin Matjaž Polanc je bil med člani obkraj najdaljši (17,5 m), dobro pa so skakali še Benjamin Plesničar iz Hrušice in Milan Žgavec ter Simon Kovšča (oba SK Gozd) na naslednjih mestih. Pri veteranih je po pričakovanjih zmagal Danilo Pudgar, Radovan Velikonja je bil drugi. Menda je padel tudi avstralski rekord, kajti Tony Mihelcic, po rodu iz Logatca, je pristal pri 11,5 m, kar da doslej ni uspelo še nobenemu Avstralcu!

Devetčlanska ekipa društva Gora pa se je v nedeljo udeležila tudi tekme v smučanju po starem, ki jo je Turistično društvo iz Novakov pripravilo na smučarskem centru Cerkno. Prav posebno novaško smučko je kot nagrado prejelo Društvo Gora, ki je s skupinsko vožnjo najbolj prepričalo žirijo, pa tudi številne gledalce in visoke goste, med njimi poslanca Janeza Podobnika in predsednika Turistične zveze Slovenije Marjana Rožiča. Tudi v posamični vožnji so se Gorjani izkazali, saj sta Franc Vidmar in Slavko Vidic slavila dvojno zmago med člani, pri dečkih je zmagal Nejc Vidmar, Kevin Vidmar je bil tretji, prav tako bronasta je bila Barbara Blaško v ženski konkurenci.

Edo Pelicon

Zima je v domeni Gorjanov

Slalom v Gozdu pri Colu

Smučarsko društvo Gozd je 8. februarja 2004 v Gozdu že drugo leto zapored pripravilo smučarsko tekmo v veleslalomu. Kljub slabemu vremenu in gosti megli, ki sta število nastopajočih zdesetkala je prizadevnim organizatorjem uspelo spraviti tekmo pod streho.

Nastopilo je 38 tekmovalcev od domačinov do tekmovalcev iz oddaljenejših krajev. Na odlično pripravljene progi so se pomerili v desetih kategorijah. Zmagovalci v posameznih kategorijah so bili Petra Krapež, Anja Vidmar, Saša Slemenšek, Julija Vidmar, Rok Nartnik, Blaž Mikuž, Jože Krapež, ki je bil s časom 0:20:10 tudi absolutni zmagovalec, Bruno Behrami, Marjan Vidmar in Zlatko Krivec v kategoriji telemarkarjev. Tekmo so popestrili tudi starosvetni smučarji na lesenih smučkah brez robnikov, ki so novodobnim carverjem pokazali, kako se je tej

stvari streglo v dobi naših dedov. Po koncu tekme in podelitve zasluženih medalj in pokalov so se smučarji zabavali ob kuhanem vinu in drugih dobrotah. Še pridemo je bil skupen sklep, le za vreme bo treba še poskrbeti.

Fotografije in tekst: Stanislav MIKUŽ

RADIO NOVA 94,8 Mhz

www.novanova.si

MIZARSTVO GORJANC

Izdelava, prodaja oken in vrat

David Leban

komercialist - PE Ajdovščina

5270 AJDOVŠČINA, Lavričev trg 3

Tel.: +386(0)5 368 93 08

Fax: +386(0)5 368 93 09

GSM: 051/345 383

E-mail: okno.ajdovscina@siol.net

www.mizarstvo-gorjanc.si

Pooblaščen prodajalec

Internorm
okno - svetlobe in življenja

CENTER FAMA

VAS VABI

PO NOVO OPREMO V

SALON POHIŠTVA
nova
OPREMA
NAJUGODNEJŠI
NAKUP
KUHINJ
MARLES

Danilo Koren s.p.,
GORIŠKA CESTA 13
5271 VIPAVA,
Tel.: 05 36 65 187

FAMA
NAGRAJUJE

barcaffe
250g

**OB VSAKEM NAKUPU
NAD 10.000 SIT
VAM PODARIMO:
BARCAFFE 250g ali
BONBONIERO SORINI ali
SIRUP MALINA 1,5L GAJA**

MAREC 2004

agrooprema

AKCIJA

Največja slovenska trgovina za kmetijce

- VINOGRADNIŠKA, SADJARSKA IN VRTNARSKA OPREMA IN ORODJE
- ENOLOŠKA SREDSTVA
- SEMENA OZIMNIH ŽIT
- TEŽKA IN LAHKA KMET. MEHANIZACIJA
- NADOMESTNI DELI ZA KMETIJSKO MEHANIZACIJO
- MINERALNA IN SPECIJALNA GNOJILA
- SREDSTVA ZA VARSTVO RASTLIN
- VRTNARSKA OPREMA IN ORODJE
- KRMILA

**KOSILNICE BCS
TRAKTORSKE GUME
ŠKROPILNIKI UNIGREEN
VRTNE KOSILNICE
PREKLOPNIKI MARKO
KAMNA KORUZA
PŠENIČNA KAMILNA
NPK 12 : 10 : 15**

agrooprema Vipava
GORIŠKA CESTA 13, 5271 VIPAVA 05 / 36 44 982

PICERIIJA
na
PIACU

**POSTNA
PIZZA**
990 SIT

trgovina s cvetjem
JASMIN
tel.: 05 366 52 85

CVETJE
NAJLEPŠE DARILO ZA
DAN ŽENA

Yleni
TRGOVINA Z
DARILI

ŽENSKIH TORBIC, DENARNIC, OČAL,
DEKORATIVNE KOZMETIKE L'OREAL,
SREBRNEGA NAKITA BENETTON
IN DARIL ZA VSE PRILOŽNOSTI

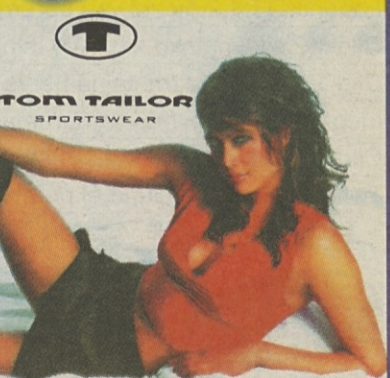
URNIK: 9 - 18h / SOBOTA 8 - 18h

Jade
MAYBELLINE
NEW YORK

L'ORÉAL
PARIS

URBAN SPICE
Trendkolektion Herbst 2003
Make-up / Coloration

NOVO
TRGOVINA
COOL
VIPAVA

OTVORITEV
V SOBOTO, 6. 3. 04

				Sestavi: SIMON BIZJAK				8008. SL. FOTOGR. JEHO	SVOBOD. V ZOODN. FEYDAL	OTO PESTNER	LUNINA MENA	SLOV. DIRIGENT JANEZ	SEDMA GRŠKA CRKA	NORD. GOSPOD. MORJA				
LATNIK				SPOZAB LJEJE				POLIESTR. NA TKANINA				UVODNA GLASSA						
BRATRANEC (NAREČNO)												RUDOLF HRIBERNIK						
UMRLI NAR. HEROJ (RADO)												ČLOVEK KI NE PLEŠE						
OLGA REMS												FR. ILUSTRATOR BIBLIJE (GUSTAVE)						
MAHEN ZID												MORSKA RIBA Z BODICAMI (BODIKA)						
EGIPČAN. BOGINJA NEBA												SKODLAR STANE						
SREDNJ. ZUNANJA UTRDBA												NEBESNA OBLA						
ANGL. SVETLO PIVO												DOVAJANJE VODE NA POLJA						
												SLOV. IGRALKA (IVANČ)						
												IV. RIMSKI KRALJ						
												LATNIK						
												ANTON AŽBE						
												DODATEK JEDEM NPR. TATARSKA						
												NEOMEJENO TRAJANJR						
												ZGAVC VOJKA ROMULOV BRAT200						
												IT. PEVEC MASSIMO						
												DO, RE, MI						
												EGGIŠKA						
												ALPINIST KARNIČAR						
												HUMORISTKA PUTRIH						
												VRHUNSKI ŠPORTNIK						
												POZELENJE. STRAST						
												PARADIŽ. RAJ						
												ERIK BRECELJ						
												TV NOVIN. TANJA						
												PERZEJEVA MATI						
												FRANC NOVINC						
												ČEBELJI PROZVOD						
												ČINTELJ. FAKTOR						
												GORENJSKA ALPSKA PLANOTA						
												TERME PRI PADOVI						
												MANEK. EVANJE LISTA						
												1						
												NEKDANJI RUSKI VLADARSKI NASLOV						
												FINSKO JEZERO TUDI INARI						
												PATRICIJA AVDIČ						
												OGRODJE PRI SITU						
												SL. POTOPISEC (TOMO)						
												PLANTAŽA						
												PLAČILO ZA NAJEM						
												PAVLA ČESNIK						

Ime in Priimek: _____ Naslov: _____
 Rešitev pošljite v kuverti do 20.03.2004 na naslov: Nova Nova d.o.o. Goriška cesta 17 5270 Ajdovščina. Na sprednjo stran kuverte pripišite: Slikovna križanka! Med izžrebance bomo tudi tokrat razdelili tri flaškone vina.

RADIO NOVA 94,8 Mhz

GRADIMO NA TRATI
 nova stanovanjska soveska
 v Ajdovščini

05 / 36 90 343

www.primorje.si

Nagrajenci križanke iz 19. številke Latnika
 1. Silvestra Vehovar, Kosovelova 3, Vipava
 2. Joško Vetrh, Batuje 1, Črniče
 3. Angel Bizjak, IV. Prekomorske, Ajdovščina
 Nagrade prejmete v Kleti Vipava, pri Davidu Kodeletu.

www.novanova.si

1894

VIPA VA

ABC Ajdovščina RENAULT-Minuta
 tel.: 05 3643 302, 3643 304

Laguna GT 1,9 diesel, vsa oprema, letnik 2003	NOVO	5.186.500,00 sit
Clio 1,2 s klimatsko napravo letnik 2004	NOVO	1.990.000,00 sit
Clio 1,5 dci, 5 vrat, metalna barva, letnik 2004	NOVO	2.196.000,00 sit
Megane II 1,6, 5 vrat, vsa oprema... letnik 2003	RABLJENO	2.990.000,00 sit
Clio 1,4 exp., centralno, daljinsko, servo, letnik 2001	RABLJENO	1.680.000,00 sit
Twingo 1,2 authentique, el. pomik stekel, letnik 2003	TESTNO	1.490.000,00 sit

CENE VELJAJO DO RAZPRODAJE ZALOG OZ. DO 30.03.2004

Vaš prodajalec vozil RENAULT ABC Nova Gorica d.o.o.

PRIDRUŽI SE NAM

INFORMACIJE:
 080 - 13 22

http://www.mors.si
 naborna.pisarna@mors.si

SLOVENSKA VOJSKA
 GENERALŠTAB SLOVENSKE VOJSKE
 SKUPINA ZA PRIDOBIVANJE KADRA
 vojašnica VIPAVA
 Babjarjeva 28, S271 VIPAVA; tel. 05/366-5079